

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Annex 14

70

Centraal Bureau

Aan de heer J.M.C. Sison
Rooseveltpaan 778
3526 BK Utrecht

datum 23 mei 2003
oms kenmerk AZ/JZ/lvV/03uj03281
onderwerp Beëindigingsbeschikking ROA
inlichtingen bij I.A. van der Valk
doorkiesnummer 7238
fax 7272
bijlage(n) 2
uw brief

Sir Winston Churchilllaan 366A
2285 SJ Rijswijk
postbus 3002
2280 ME Rijswijk
telefoon 070 372 70 00

Geachte heer Sison,

Ingevolge de Regeling Opvang Asielzoekers (hierna: ROA) heeft de gemeente Utrecht u opvang verleend. Deze opvang omvatte de in art. 15 lid 2 van de ROA genoemde verstrekkingen. Concreet werd aan u een woning te beschikking gesteld aan de Rooseveltpaan nr. 778 te Utrecht en kreeg u financiële verstrekkingen, waaronder kleedgeld, zakgeld en een verzekering tegen ziektekosten.

In het bestuurlijk overleg van 5 april 2001 tussen het Kabinet, het Interprovinciaal Overleg, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: COA) is afgesproken dat het COA de verantwoordelijkheid voor de opvang en zorg voor ROA-asielzoekers van gemeenten kan overnemen. De gemeente Utrecht heeft besloten van deze mogelijkheid gebruik te maken. Bij overeenkomst tot overdracht van 29 november 2002, nader aangevuld op 9 januari 2003, heeft de gemeente Utrecht de gemeentelijke zorg en opvang op grond van de ROA aan het COA overgedragen. Bij diezelfde overeenkomst(en) werden ook de bestuursrechtelijke bevoegdheden van de gemeente uit hoofde van de ROA overgedragen aan het COA. Dit betekent concreet dat het COA de bevoegdheid heeft om, in mandaat van de gemeente, beslissingen te nemen ten aanzien van de beëindiging van de opvang van ROA-asielzoekers, die niet langer recht hebben op verstrekkingen in het kader van de ROA.

Correspondentie uitsluitend
aan het postadres met
vermelding van de datum en
het kenmerk van deze brief

De Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND) heeft het COA bericht dat u in het kader van de asielprocedure, op grond waarvan u recht heeft op ROA-verstrekingen, rechtmatig verwijderbaar bent geworden. Hierdoor is art. III van het Besluit van de Staatssecretaris van Justitie van 27 maart 2001 tot wijziging van de ROA (Stort. 29 maart 2001 nr. 63, p. 16) op u van toepassing. Ingevolge art. III eindigt de opvang indien vóór de datum van inwerkingtreding van deze regeling op diens asielaanvraag in eerste aanleg of in bezwaar in negatieve zin is beslist een last tot uitzetting is gegeven, en door de korpschef van de politieregio waar de vreemdeling zijn woon- of verblijfplaats heeft, is meegedeeld dat hij Nederland moet verlaten. Volgens de IND is aan deze vereisten voldaan.

Bij brief van 9 april 2003 is u bericht dat het COA het voornemen heeft uw opvangvoorzieningen te beëindigen. Dit was u overigens ook reeds aangekondigd bij brief van het Ministerie van Financiën van 7 maart 2003. U bent op 24 april 2003 in de gelegenheid gesteld uw zienswijze naar voren te brengen over het voornemen van het COA tot beëindiging van uw verstrekingen. Van dit gesprek is een verslag opgesteld dat als bijlage aan deze beschikking is gehecht (bijlage I).

Geen toetsing aan het meewerkcriterium

In het gesprek van 24 april 2003 heeft het COA uitgelegd dat het begunstigende uitzonderingsbeleid ten aanzien van beleidsmatig verwijderbare, documentloze vreemdelingen, niet op u van toepassing is. Ten aanzien van voornoemde groep vreemdelingen kan het COA de opvangvoorzieningen pas beëindigen, indien de IND heeft vastgesteld dat de vreemdeling niet heeft aangetoond alles te hebben gedaan wat redelijkerwijs van hem kan worden verlangd om terug te keren naar het land van herkomst, het zogenaamde meewerkcriterium.

Het meewerkcriterium is geschreven voor de groep van beleidsmatig verwijderbare vreemdelingen, waarvan in de asielprocedure is komen vast te staan dat zij in uitgangspunt uitgezet kunnen worden naar het land van herkomst. Indien de terugreis vanwege het ontbreken van het noodzakelijke reisdocument nog niet kan worden gerealiseerd, dan wordt de opvang niet beëindigd, indien en zolang de vreemdeling alles in het werk stelt om in het bezit te komen van reisdocumenten. Zodra de inspanningen van de vreemdeling hebben geresulteerd in de afgifte van een reisdocument, dan wordt de vreemdeling – indien hij niet vrijwillig vertrekt – uitgezet naar het land van herkomst. Indien de IND vaststelt dat de vreemdeling onvoldoende heeft aangetoond alles in het werk te hebben gesteld om in het bezit te geraken van reisdocumenten, dan worden de opvangvoorzieningen door het COA beëindigd.

Het begunstigende uitzonderingsbeleid is uitsluitend geschreven voor documentloze vreemdelingen, die in uitgangspunt kunnen worden verwijderd naar het land van herkomst, maar waarvan de terugreis (nog) niet kan worden geëffectueerd louter vanwege het ontbreken van reisdocumenten. U behoort niet tot deze groep vreemdelingen.

In uw (asiel)procedure naar aanleiding van de asielaanvraag van 26 oktober 1988 heeft de IND bij beschikking op bezwaar van 4 juni 1996 bepaald dat u niet zal worden verwijderd naar uw land van herkomst, zolang u gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag van 28 juli 1951, zoals gewijzigd bij Protocol van New York van 31 januari 1967 (hierna: Vluchtelingengedrag) of voor een behandeling die een schending oplevert van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM). U bent echter niet toegelaten als vluchteling, omdat gewichtige redenen van algemeen belang als bedoeld in art. 15 lid 2 Vw (oud) zich daartegen verzetten. Evenmin werd u in het bezit gesteld van een vergunning tot verblijf. Het beroep tegen deze beschikking is door de Rechtseenheidskamer verworpen bij uitspraak van 11 september 1997 (JV 1997, 8).

In uw geval is dus geen sprake van een (tijdelijke) onmogelijkheid om te worden uitgezet naar het land van herkomst louter vanwege het ontbreken van reisdocumenten. Daarmee valt u buiten de reikwijdte van het begunstigende uitzonderingsbeleid, dat naar zijn aard en strekking restrictief moet worden uitgelegd.

Aanzegging tot vertrek op grond van een last tot uitzetting

In het (zienswijze)gesprek van 24 april 2003 heeft u gesteld dat de gegeven last tot uitzetting is ingetrokken en dat u overigens ook niet door de vreemdelingenpolitie bent aangezegd Nederland te verlaten. Dit is echter onjuist.

Uw asielaanvraag van 26 oktober 1988 is afgewezen bij beschikking van de IND van 13 juli 1990. Vervolgens bent u op 13 juli 1990 op grond van een last tot uitzetting aangezegd Nederland te verlaten. U heeft herziening gevraagd van de beschikking van 13 juli 1990. Nu daarop niet werd beslist, heeft u beroep ingesteld bij de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State (ARRvS) tegen de fictieve weigering om te besluiten op uw verzoek tot herziening. Bij uitspraak van 17 december 1992 heeft de ARRvS de fictieve beslissing vernietigd (RV 1992, 12), zodat de IND opnieuw op het herzieningsverzoek diende te beslissen.

Bij beschikking van 26 maart 1993 heeft de IND het verzoek om herziening van de beschikking van 13 juli 1990 wederom afgewezen. Op grond van een last tot uitzetting bent u op 30 maart 1993 aangezegd Nederland te verlaten.

Hier tegen heeft u opnieuw beroep ingesteld bij de ARRvS bij brief van 23 april 1993. De ARRvS heeft de beschikking van 26 maart 1993 vernietigd bij uitspraak van 21 februari 1995 (RV 1995, 2), zodat de IND opnieuw op het herzieningsverzoek diende te beslissen.

Bij beschikking van 4 juni 1996 heeft de IND wederom het verzoek om herziening afgewezen. Daarbij is bepaald dat u niet zal worden verwijderd naar de Filippijnen, zolang u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling die een schending oplevert van artikel 3 EVRM. Bij deze beschikking bent u tevens gelast Nederland te verlaten. Het besluit van 4 juni 1996 is uitgereikt op 18 juli 1996. Daarbij werd u op grond van een last tot uitzetting aangezegd om Nederland te verlaten. Tegen deze beschikking heeft u beroep ingesteld. De Rechtseenheidkamer heeft dit beroep ongegrond verklaard bij uitspraak van 11 september 1997 (JV 1997, 8). U bent dus – anders dan u naar voren heeft gebracht tijdens het zienswijzegesprek – wel degelijk op grond van een last tot uitzetting aangezegd Nederland te verlaten.

Op 26 februari 1998 heeft u een vergunning tot verblijf gevraagd met als doel: het verrichten van arbeid in loondienst van het Nationaal Democratisch Front (NDF). Bij beschikking van 22 oktober 1998 heeft de IND deze aanvraag afgewezen. Daarbij is u op grond van een last tot uitzetting op 26 oktober 1998 aangezegd Nederland te verlaten. Deze aanzegging tot vertrek is ingetrokken bij brief van 5 november 1998. Het bezwaarschrift tegen de afwijzende beschikking van 22 oktober is ongegrond verklaard door de IND bij beschikking van 1 augustus 2000. Daarbij bent u op grond van een last tot uitzetting aangezegd Nederland te verlaten. Daarbij is u medegedeeld dat u Nederland binnen 2 weken diende te verlaten. Tegen de beschikking van 1 augustus 2000 heeft u beroep ingesteld. Dit beroep is ongegrond verklaard bij uitspraak van 28 november 2002 van de Vreemdelingenkamer van de Rechtbank te 's-Gravenhage.

U bent dus in het kader van de eerste asielaanvraag aangezegd Nederland te verlaten naar aanleiding van de beschikking van 4 juni 1996. Daarmee is voldaan aan de vereisten van art. III van het Besluit van de Staatssecretaris van Justitie van 27 maart 2001 tot wijziging van de ROA. In de reguliere procedure naar aanleiding van uw aanvraag van 26 februari 1998 bent u op 26 oktober 1998 aangezegd Nederland te verlaten. Deze aanzegging in het kader van de reguliere procedure is (ten onrechte) ingetrokken bij brief van 5 november 1998. Deze intrekking staat echter geheel los van de aanzegging tot vertrek in het kader van de eerste asielaanvraag en berust ook overigens op een ambtelijke misslag. Zie in dit verband de brief van de IND van 15 mei 2003 die als bijlage 2 is aangehecht. Bovendien heeft de IND deze misslag in bezwaar hersteld door u bij de beschikking van 1 augustus 2000 mede te delen dat u Nederland dient te verlaten.

Recht op opvang en art. 8 EVRM

Tijdens het zienswijzegesprek heeft u gesteld dat het bepaalde in art. 8 EVRM zich zou verzetten tegen het beëindigen van uw opvangvoorzieningen. Dit is echter onjuist. Er is geen sprake van ongeoorloofde inmenging in de uitoefening van het recht op respect voor het gezinsleven als bedoeld in art. 8 EVRM. De (feitelijke) beëindiging van de opvangvoorzieningen staat er niet aan in de weg dat u het gezinsleven op een andere wijze invult.

Anders dan u stelt, wordt uw gezin niet door de beëindiging van de opvang uit elkaar gehaald. Tegen deze achtergrond is het vaste jurisprudentie dat art. 8 EVRM niet met zich brengt dat, indien aan enig gezinslid opvang wordt geboden of een verblijf in Nederland is toegestaan, ook de overige gezinsleden in de opvang in Nederland mogen verblijven.

Zie in dit verband de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 november 2002, met het zaaknummer 200205425/1 (COA / Zenuni), het arrest van het Gerechtshof te Arnhem van 20 november 2001 met de rolnummers 01/532 KGN01/533 KG (COA / Heydari) alsmede het arrest van het Gerechtshof te Arnhem van 10 december 2002 met het rolnummer 2002/1098 KG (COA / Aleksandrova).

Bijzondere omstandigheden

Het COA is niet gebleken dat er sprake is van omstandigheden op grond waarvan voortzetting van de verstrekkingen geboden is. Dat u vooralsnog niet gedwongen kan worden verwijderd naar uw land van herkomst gelet op het Vluchtelingenverdrag en art. 3 EVRM is geen bijzondere omstandigheid die tot het voortzetten van de voorzieningen noopt. In dit verband wijst het COA nogmaals op de beschikking van de IND van 1 augustus 2000 en de uitspraak van de Vreemdelingenkamer van de Rechtbank te 's-Gravenhage van 28 november 2002, waar deze materie uitgebreid aan de orde is geweest. Gelet op al het vorenstaande worden de opvangvoorzieningen met onmiddellijke ingang beëindigd. U dient de ROA-woning waarin u verblijft binnen drie dagen na bekendmaking van deze beschikking te verlaten. Indien u hieraan geen gevolg geeft, zal het COA namens de gemeente een ontruimingsprocedure opstarten. De kosten van deze ontruimingsprocedure zullen op u worden verhaald.

Ik wijs u erop dat op grond van artikel 7:1 van de Algemene Wet Bestuursrecht tegen deze beslissing tot beëindiging van de ROA-verstrekkingen een bezwaarschrift kan indienen bij het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers die deze beslissing heeft genomen. U dient uw bezwaarschrift binnen 6 weken na de dag van verzending/uitreiking, te hebben ingediend. U wordt verzocht het bezwaarschrift te richten aan:

Het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers
Postbus 3002
2280 ME RIJSWIJK

Het indienen van een bezwaarschrift schorst niet de werking van de beslissing tot het beëindigen van de verstrekkingen (artikel 6:16 Awb). Hetzelfde geldt voor een eventueel verzoek om een voorlopige voorziening. Evenmin staat het indienen van het bezwaarschrift of het indienen van een verzoek om een voorlopige voorziening in de weg aan het ontameren van een ontruimingsprocedure.

Namens Burgemeester en Wethouders van de gemeente Utrecht,
Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers,
namens deze,

Mevrouw mr. C.L.M. Verlaan
Hoofd Afdeling Juridische Zaken